

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 166

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 6 Ιουλίου 1925

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ Σιρατιωτικὴ Ἐπανάστασις τῆς 14ης Αὐγούστου 1909 εἰς τὸ Γουδί ἔφερε τὸν Βενιζέλον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ Βενιζέλος ἐγέννησε τὴν πρώτῃν βενιζελικὴν Ἐπανάστασιν, μετὰ τοὺς νικηφόρους βαλκανικοὺς πολέμους μας, κατὰ τὰ μέσα τοῦ μεγάλου παγκοσμίου Πολέμου. Ὁ Βενιζέλος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ πατὴρ ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1916 στρατιωτικῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐπαναστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἔκτοτε τὴν Ἑλλάδα Μεξικὸν τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ πρώτοι θεμελιωταὶ τοῦ βενιζελικοῦ ἐπαναστατικοῦ οικοδομήματος ἐν Ἑλλάδι, μετὰ ἀρχιτέκτονα τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ὑπῆρξαν ὁ ἀποδεδειγμένος Στρατηγὸς Π. Δεληγιάννης καὶ ὁ Ναύαρχος Π. Κονντουριώτης, νῦν ῥέοδος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸν 8) βροῖον τοῦ 1916, ὅτε ἔξερσεν ἡ λεγομένη στρατιωτικὴ Ἐπανάστασις τῆς Θεσσαλονίκης ἐναντίον τοῦ Καθεστώτος τῶν Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας ἡ δράσις ἐξεθρόνισε τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον, τὴν 29 Μαΐου τοῦ 1917, ἔφερε τὸν Βενιζέλον εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν γαλλικῶν Στρατευμάτων, ὅστις ἡδυνήθη ὅπως ν' ἀναστήσῃ τὴν νεκρὰν ἤδη Βουλὴν τῶν ἐκλογῶν τῆς 31 Μαΐου 1925, τὴν ἐπιτυχῶς ἐπικληθεῖσαν «Βουλὴ τῶν Ἀνδράρων», δι' ἧς ὁ Βενιζέλος ἐνυῆνε τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὁ ἴδιος ἐκαυχῆθη εἰς διπλωματικὴν ἀνακρινώσιν «J'ai tourmenté mon Peuple» (=ἐνυῆννα τὸν Λαόν μου...) μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920.

Μετὰ τὴν τὸσον πλουσίαν εἰς γεγονότα ἐπανάστασιν ταύτην: ἐκθρόνισις βασιλέως, στρατιωτικὴ ἐπανάστασις ἐν Κοζάνῃ, Λαμίας καὶ ἀλλαχού, τουφεκισμοὶ τόσων ἀξιοματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, καὶ ἀνδράι καταδίκαι, φυλακίσεις καὶ ἐξορίαι τόσων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν, ἔρχεται ἡ ἐπίσης Βενιζελικὴ Ἐπανάστασις τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1922, ἡ λεγομένη τοῦ αἰμοδαγροῦς Πλασιήρα, ἥτις διακηρύχσασα δὲ καὶ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα «ὑπεράνω κομμάτων καὶ παθῶν» ἐβοιτήχθη εἰς τὸ αἶμα τῶν Πεντε Πολιτικῶν καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ἵνα οὕτω ἐδρεῖται ἡ ἐσοεὶ τὸν Βενιζελισμόν ἐν Ἑλλάδι.

Μετὰ τοῦ τῆς αἱματηρῆς

τῆς καὶ βενιζελικῆς τῆς στρατιωτικῆς Ἐπανάστασεως ἀνεφάνη ἡ Ἀντεπανάστασις τῶν βενιζελικῶν Στρατηγῶν Λεοναρδοπούλου καὶ Γαργαλίδου κατ' 8) βροῖον τοῦ 1923, σιρεφομένη ὅχι βεβαίως κατὰ τοῦ πατριωτῆος τῶν Βενιζέλου τοῦ μακρόθεν διέποντος τὰ τῆς Ἐπανάστασεως, ἀλλὰ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ ἐρυθροῦ Συνταγματάρχου Ἰλασιήρα καὶ τῆς κλῆρας του, ἥτις ἀντεπανάστασις ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμα τῆς ὑπὸ τοῦ σημερινοῦ Στρατηγοῦ Παγκάλου καὶ Συνταγματάρχου Κονδύλη τοῦ νῦν Στρατηγοῦ.

Στρατιωτικοὶ ἐνῆργησαν τὰς ἐκλογὰς τῆς 16 Δεκεμβρίου 1923 τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀκόμῃ νόθου Συντακτικῆς Δ' Συνελεύσεως μετὰ νῦν ὡς ἐκτροπὰ καὶ ἐκνομα μέσα καὶ πρὸ παντῶν μετὰ τοὺς γνωστὸς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1923, ἐνθὺς μετὰ τὰς περιφρήτους ἐκλογὰς τῆς 16 Δεκεμβρίου οἱ στρατοκράται τοῦ Ἑλληνικοῦ Σιρατοῦ τῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῆς Θεσσαλονίκης: Παγκάλος καὶ Κονδύλης καὶ ναύαρχος Χατζηκυριάκος ἐξεθρόνισαν τὸν τότε Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β' καὶ τὸν ἀπῆλσαν μετὰ τῆς Ρουμανίδος βασιλίσσης.

Στρατιωτικοὶ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῶν Στρατηγῶν Ὁδωνάριου εἰς Παρισίους ἔφεραν τὸν αὐτεξόριστον Βενιζέλον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Στρατιωτικοὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τὸν ἐκρήμνισαν καὶ τὸν ἐξεδίωξαν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Στρατιωτικοὶ (συγκεκριμένως δύο συνταγματάρχαι: Ὁ Βουτσινῶς καὶ ὁ Λιάγγουρας) ἐξεδίωξαν τὸν πρωθυπουργὸν Καφαντάρην ἐκ τῆς Ἀρχῆς καὶ ἐγκατέστησαν εἰς ταύτην τὸν ἡγέτην τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, Ἀλέξ. Παπαναστασίου.

Στρατιωτικοὶ ἐνῆργησαν τὸ κατὰ τῆς Βασιλείας Δημοψήφισμα τῆς 13 Ἀπριλίου 1924 μετὰ τὰ γνωστὰ πάλιν αὐθαίρετα στρατιωτικὰ μέσα καὶ ἀποτελέσματα.

Στρατιωτικοὶ ἐγκρέμισαν τὸν Παπαναστασίον καὶ ἔφεραν, διὰ τοῦ Καφαντάρη, τὸν Σοφούλην, καὶ πάλιν Στρατιωτικοὶ (Κονδύλης καὶ Σία) ἔφεραν πρωθυπουργὸν τὸν Μιχαλακόπουλον, καὶ πάλιν Στρατιωτικοὶ (Πάγκalos, Χατζηκυριάκος καὶ Σία Ἐπανάστασις

καὶ Θαλάσσης ἐγκρέμισαν τὸν Μιχαλακόπουλον καὶ ἀνέλαβον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπευθύνως, καὶ ἀπ' εὐθείας χωρὶς πλέον προσχήματα καὶ προσωπεῖα τὴν διακυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος.

Βλέπομεν, λοιπὸν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1909, μέχρι σήμερον, ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαετίαν, ἀπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Ζορμπᾶ μέχρι τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου νὰ κυβερνᾷ τὴν Ἑλλάδα ὁ στρατὸς καὶ ὅχι ἡ θέλησις τοῦ Λαοῦ.

Ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν δράμα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐτελείωσε. Ὁ στρατηγὸς Πάγκalos, ὅστις διακατολογημένως ἔθεσε πέρας εἰς μίαν προδοτικὴν αὐτόχρημα Κυβέρνησιν, δὲν θὰ εἶναι ὀτελευταῖος στρατηγὸς ἐπ' αἵματος ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεῖται ἐπὶ τακτικῶν στρατιωτικῶν συνδέσμων, τοῦ ὁποίου καθεστὸς κεφαλὴ ἀναφύεται, δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ τὸν ῥίξῃ, διότι ὀφείλομεν νὰ τὸ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν εἶναι διχασμένος μόνον ὁ πολιτικὸς Λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὁ στρατιωτικὸς τοιοῦτος.

Καὶ αὕτη ἡ πολιτικοστρατιωτικὴ ἱστορία τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ καὶ Στρατὸς ἐν Ἑλλάδι, ἔστω καὶ ἐνὸς μόνου λόχου δυνάμεως, καὶ πολιτικομανητῆς ἀρχῆς αὐτοῦ θետοντες τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ οὐχὶ τὸ ἐθνικὸν ὑπεράνω πάντων... θὰ ἐξακολουθῇ.....

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΕΔΙΑ

ΜΕΤΑ μεγίστης λύπης ἡ κοινὴ ἡ ἐπὶ προαγωγῇ μετὰθεσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀνεξαρτήτου Μεραρχίας Ἡπείρου Στρατηγοῦ κ. Βλ. Τσιρογιάννη, ὡς Σωματάρχου τοῦ Δ' Σωματος Σιρατοῦ.

Ὁ Στρατηγὸς Τσιρογιάννης ὑπηρέτησεν ἀπὸ κατώτερος ἀξιωματικὸς ἐν Ἡπείρῳ, διοίκησε μετὰ πατρικῆς στοργῆς τὰ Ἡπειρωτικὰ Συναρμὰτα εἰς τοὺς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ συνεδοξάσθη μετ' αὐτῶν. Ἐξηπειρωτίσθη δὲ καθολοκληρίαν κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἡπειρωτικῆς Μεραρχίας, ἐνταῦθα, εἰς ἡν ἔβαλεν ἀπασι τὴν ψυχὴν του.

Ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν ὁ ἐδοξο Στρατηγὸς ἀφίκει διπλῶν του Μεραρχιαν τεύχος ἐκπαίδευμένην καὶ ἀριστὴ κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, δύο στρατιωτικὰ μνημεῖα: τὸ Στρατιωτικὸν Ἰνστιτούτον καὶ τὰ Σιρατιωτικὰ Δουτρά, ἅτινα ἐσσεὶ θὰ φέρουν

τὸ ὄνομά του, καὶ τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐκ Μονοδενδρίου 1η Ἰουλίου 1924

ΘΑΥΜΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ᾧ ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε... γίγαντα... ὅχι μὴν

Κατὰ ν' ἐξήκοντα αἱ πέντε ὁλοκληροῦν ἔτων ἐγκυμοσύνης, τῇ καὶ ἐλθοῦσαν ἐβδμήδι τὸ ὄρος τῆς Κοινοτήτος Μονοδενδρίου Σιρατοῦ ἔτεκε πνευματικῶς γίγαντα ἐπαφ' ὅντες κατὰ μὴν τὴν πολυετὴ περίοδον τῆς τουρκοῦ καὶ ὁικίσεως, ἀνακαλεῖται ν' ἐπὶ δὲ αὐτῇ ἐλθῇ ἡ Διοίκησις. Κατὰ τὸ δὲ ἔκαστος τοῦ οὐ διατήρησεν ἡ Κοινότης Μονοδενδρίου δὲν ἐπὶ πνευμονομένη δι' ἀναφορῶν, διαμαρτυριῶν, συλλαλητηρίων καὶ λοιπῶν τῶν εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς ἡλικίας Ἀρχῆς, ἐκτείνουσα ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀφόρητον κατὰστασιν καὶ νὰ προληφθῇ ἡ ἐτελεῖς καταστροφὴ αὐτῆς.

Ἐν νῦν μετὰ παρέρουσιν δώδεκα ἔτων ὁ νῦν Γεν. Διοικητὴς Ἡπείρου καὶ ὁ νῦν Νομάρχης Ἰωαννίνων ἐτελεῖ φθῆσιν τῆς ἐξέτισσεως τῶν πολλῶν παρὰ τὴν καὶ μετῴντες ἐπιστομῶν τὴν ἐπὶ τὴν, ἐξεδίωξαν τὴν παρελθούσαν ἐβδμήδι ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς ὀφείτης Κοινοτήτος δικαιοσύνης, ἡ ἥτις εἶχε ὅχι μόνον ἀπολύτον δικαίον, ἀλλὰ καὶ πέραν τοῦ ἀπολύτου, ὅτι εἴλουσα ἡ Κοινότης Μονοδενδρίου ἀνεῖον εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Ἡπείρου καὶ εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἰωαννίνων.

Ἀναγνώσασα ἡ Κοινότης Μονοδενδρίου τὴν ὀφείσαν ἀπόφασιν, ἐπανειλημμένως ἀνέγνωσε τὸ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα» ἐτοίμαζομένη νὰ ἐκτάσῃ, μετὰ τὴν ἐκτέσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ τὴν παύσην τῆς τῆς 21 Φεβρουαρίου 1913, μεταβάλλουσα μίαν ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου εἰς νῦν, μὴν 1925 εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀτυχῶς δὲν παρήλθον δύο ἡμέραι καὶ ἡ χίσις νὰ ψιθυρίζεται, ὅτι ἡ ὀφείσα ἀπόφασις δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ ἡνὲς εἰς τοιαύτας διαδοσεις ἔδωκεν ἡ πρόσκλησις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτήτος Μονοδενδρίου ἀπὸ τῶν κ. Γ. Διοικητὴν Ἡπείρου, καὶ οἱ ἀντίστοιχοι δέδοσαν ὅτι ἡ πόσις λημ. ἀφίκει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπειδὴ τὰ ψιθυρίσματα πηγάζουν ἀπὸ τοὺς ἀντιδίκους, ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ εἶναι πλάνη καὶ ψαδὴ.

Ἐν εὐκαιρίᾳ, ἂν παραστῇ ἀνάγῃ θέλω ἐκθέσει ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν ἔτων, καὶ τὴν τραγικὰν τὰ κατὰ τρεπικὰ γεγονότα ἀνασυνθέσιν εἰς τὸ διάστημα τῆς

Μονοδενδρίτης

Ἡ ἘΠΡΑ & ΑΝΤΙΔΡΟΣ ΜΗΤΡΙΑ

Γεωστέ μιν κ. Χρηστ. Βασίλῃ

Ἐν πάλιν κατὰ πᾶσαν τὴν χώραν τῆς Ἑλλάδος εἶναι μικρὸς, καὶ ὅμως πνευματικῶς καὶ πνευματικῶς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἀπὸ τῆς σιρατιωτικῆς τοῦ κ. Πλάτωνα Τρέπιν, ποὺ ἀρτίως πολλὰς ἀνακρίσεις σχετικὰς μετὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ κ. λ. π. Ἀρχῶν Μ. Ἡπείρου.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ -- ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ. 75
Εξωτερικού Φρ. 75
Αμερικ. Δολ. 5

Δέν ξέρω αν έπεσε κέφθηκα καμ-
μιά φορά το Ζαγόρι, κ. Χρηστοθα-
σίλη, άλλ' αν όχι, ρώτησ' ενα οίον-
δήποτε ή ρίξε δυό ματιές στον Χάρ-
τη γιά να δής πώς ή Μπάγια εί-
ναι στην μέση του Ζαγοριού, τόσο,
πού θαλεγε ότι χτίστηκε επίτηδες,
όπως ή Μεσόγειος χωρίζει την γήι-
νην σφαίραν σε δύο μέρη.

Επειτα ή Μπάγια είναι σταυ-
ροδρόμ. Β. Α. και Ν. Α. Ζαγοριού
και το άλλο, πού το γνωρίζει και ο
κ. Τσέπης, ή Μπάγια έχει απέραν-
τες δένδρικοιχλίες όπωροφόρων δέν-
δρων και πρασινάδες, οι δένχη οι
τησάποτελούνται όμνο, με τα τρε-
χούμενα ρυάκια και τώρα το καλο-
καίρι, θέλγητρα ρωμαντικότητας
γιά τους περιπατητές.

Γράφοντας σε Τσεπελοβίκο
οιστρο Ηλίας ο Τσέπης αραδιάζει
όμαδόν εντυπώσεις ανάλατες και λέ-
ει πώς τα 3)4 των Κοινοτ. των
Ζαγοριού θα εγνωμοούν αν γίνη
έδρα το Τσεπέλοδο, πού ήτα, και
επί Τουρκίας, αλλά ξεχνά ότι επί
Τουρκίας ήταν «μουδουλίκι», έ-
χρησίμευε δε περισσότερο ως συνδε-
τικός σταθμός Γιαννίνων Γρεβε-

νων, πράγμα ασυμβίβαστον σήμε-
ρον.

Αντί ν' αναφέρη πράγματα, α-
ριστολογεί με τέταρτα και έβδομα.
Κύριε Ηλία, ιδού τα χωρία όχι τα
3)4 του Ζαγοριού. Είς το Ειρήνο
δικείον Ζαγοριού υπάρχουν τα
Μπούτζου, Δοβρά, δύο Σουδε-
νά, Τσερβάρ, δύο Βίτσας, Μονοδέν-
δρι, τα όποια θα διέλθουν, εκ Μπά-
γιας, ή θα λήσουν να μεταβούν στο
καθήμενο το Τσεπέλοδο, Κουκούλι,
Καπέσοβο και Βραδέττο ήμισιαν,
μیان και δύο όσας εκ Μπάγιας
τρίων δέ εκ Τσεπελοδου, Τζου-
ντύλα Μοναστή Καλωτή, Στολός,
Καμνιά, Λιασκοθέτι, Φραγκά-
δες, άτινα μεταβαίνοντα εις Τσεπέ-
λοδον θα διέλθουν υποχρεωτικώς
εκ Νεγάδων και εις απόστασιν 40
λεπτών της ώρας έξωθι της Μπά-
γιας ήμισιαν, διά να συνεχίσουν
Β)ωρον εισέτι ανηφορικόν δρόμον
διά το Τσεπέλοδον, ανερχόμενοι ει
διαβάται τα άπαισία «Γκερούμερα»
διά τα όποια έφριξε κάποτε ο
Οσμαν πασιάς, και γίνονται τόσα δυ-
στυχήματα. Ας σημειωθή ότι ά-
πασαι αι εκ Μπάγιας προς τα ά-
νω χωρία όδοι είναι υποφερτοι και
εύχεται, αλλά διά τον ανήφορον Τσε-
πελοδου Γυφτοκάμπου οι μετα-
βαίνοντες μετακινούνται των Α-
χράντων Μυστηρίων. Παράδειγμα
ο πέρυσιν κρημνησθείς μετά του
ζώου και φονευθείς Θωμάς Σωτη-
ρόπουλος.

Πέρα πέρα Ζαγορίσος. Σ' Αρσένης
(Η συνέχεια και τέλος εις το προ-
σεχές).

Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

Ημέρα 2α Μεγάλη Δευτέρα 13 Απριλίου 1925

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Παρ' το παιδί! (Είπε ο αρχηγός
στον Μικρό) και δείξ' του κά-
μμιά θαούλα ανάμεσα στα βράχια
να πιή.

Με πήρε ο Μικρός και μ' όδη-
γησε ανάμεσα στα βράχια, όπου,
βρήκα σε μιιά πέτρινη γούρνα άρκε-
τό νερό κι έπια, κι' όταν ξεναγυ-
ρίσαμε στην θέση μας, μου είπε ο
αρχηγός:

—Εαπλώσου, άκούμπησε στα
ραδιά, σαν κι' έμάς, γιά να μ'ήν
φαίνεται ο ήσκιος σου.

Πεινούσα και γνωρίζοντας, ότι
δέν υπάρχει δράμη φωμί, νόμιζα
ότι, αν δοκίμαζα να καπλώσω ενα
τοιγάρο, θα μ'όκοθε την πείνα, και
ζήτησα ενα τοιγάρο:

Ο αρχηγός έβγαλε την πέτσι-
νη καπνοσακούλα του, μώστριψε ε-
να τοιγάρο και μου τώ οκ, λέγον-
τάς μου:

Να μ'ήν φαίνεται ή φωτιά από
μακριά.

Επί τέλους άρχισε να χαράζει
και να διακρίνονται τα βουνά του
Παπίγγου και να ζωγραφίζεται
μιιά φωτεινή γραμμή στην Α. ατ-
μή.

Εκείνη την στιγμή πέρασαν δυό
γυναίκες από την Βήσια ή γιά την
Ζιαραβίνα, κουδενιάζοντας άνυπο-
πτα, και την στιγμήν, πού απο-
μακρύνονταν οι γυναίκες, σηκώθη-
κε να φύγη ή ληστοσμπορία κι'
ο Γενάτος έτρεξε να πιή από
τά λασπερά νερά, πού μαζεύονταν
στον δρόμο. Ο αρχηγός τον μάλω-
σε έλληνικά:

—Τι πίνεις νερό απ' αυτό; Θα

σε κολλήση κάμμι άρράστεια.

—Ε! Τι λές; (Απολογίσθηκα
εκείνος) Θα πιώ...

Κι' έσκυψε και ρούφηξε.

Ξαναπήραμε τον δρόμο γιά την
Ζιαραβίνα, και φτάσαμε στην θέση
«Στραβόλακκα», όπου είχα α'χη-
λωτιστή την προηγούμενη, άκολου-
θώντας τον δρόμο προς το Κόνι-
σμα της Πλάκας, άλλ' αποτόμω
άλλαξαν δρόμο. Φοβήθηκαν από
κάποιον σπασμένο κλαρί, όπως εί-
πε το πρωτοπαλλήκαρο, και κάμ-
ψαμε, παίρνοντας την λακκιά, πού
καταβαίνει στο ποτάμι Γορμό. Ό-
τα φτάσαμε στο ποτάμι μου πή-
ρα, τον μπικαλιάρη που μου εί-
χε περσέψει και τον έρχα.

(Ακολουθεί)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις & Αναχωρήσεις

—Αρίκοντο εκ Αθηνών οι κ. κ.
Μίσης επιθεωρητής τών Τ. Τ. Τ.
διά την τηλεγραφικήν συγκοινωνίαν
Ηπείρου και Νεωτάτης Οίονομι-
κός Επιθεωρητής.

—Επληροφωρήθημεν ότι ανεχώ-
ρησε πρό ενός και ήμισιως μηνός
εις Εδρώπην, χάριν άναψυχής, ο
πρώην Δήμαρχος κ. Β. Πορτινέλλας
μετά της αξιοτιμου Κυρίας του.

Συγχαρητήρια

Ο εκ Βελτιστής κ. Πάνος Χασό-
γιασσυχαίνει τον εκ Μπισδουλίον.
Δ. Κακαβόπουλον διά τους άρα-
βώνας της άνεψιάς του δίδος Μαρί-
ας Πασχάλη μετά του κ. Δ. Γκαμ-
πρέση εκ του ίδιου χωρίου.

Διακοπή εκδόσεως

Μετά λύπης αναγγέλλομεν την δι-
ακοπήν της εκδόσεως του συναδέλ-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι 6 Ιουλίου (άρ. τηλ. 8542).—Κατ' επίσημον βεβαι-
ωτικόν ανακοινώθεν εκ Παρισίων οι Γάλλοι κατανικών αι έν
Μαρόκω και ισχυρώς πιέζοντα.

Αθήναι 6. Κατά δηλώσεις του άρχηγού των Σέρβων δημο-
κρατικών Περιμπισέβιτς θεωρείται προσεχής και ασφαλής ή
σύν. τις σερβοβουλγαρικής Συνθήκης. Εντύπωσιν προύξηνσε
το δ. ι. δ. Σέρβος ούτος πολιτικός ούδούλως ανέφερε την Ελλάδα
—Αθήναι 6.—Ο Νίδερ όρκίζεται σήμερον ως ύπουργός
των στρατιωτικών.

Αθήναι 6.—Την 14 προσεχούς άγγούσιν προσκαλούνται οι
κλήρωτοι του 1925 β'.

Αθήναι 6.—Α Πάγκαλος εύρισόμενος ήδη εις Θεσκην έδή-
λωσεν ότι θα πραγματοποιήση διά παντός τρόπον το εκτεθέν
πρόγραμμά του άνιαφορών προς τα κόμματα και ότι θα λογο-
δοτήση προς τον Λαόν.

Αθήναι 6.—Ο Εξηντίας κληθείς άφικνεύεται σήμερον εκ
Αγκύρας όπως εκθέσει τα των έλληνοτουρκικών διαπραγματε-
σεων με τάς όποιās θ άσχοληθή πιθανώς ή Κ. Τ. Ε.

Αθήναι 6 Ιουλίου. Βεβαιούται ότι αι δημοτικαί εκλογαί θα γεί-
νουν περί τα μέσα Σεπτεμβρίου ο δέ Υπουργός των Εσωτερικών
Παναγιωτόπουλος διεβεβαίωσεν ότι θα διεξαχθούν άμερολήπτως και
ότι λυπείται διά το άδύνατον τη άνασυντάξεως των εκλογικών κα-
ταλόγων, άπαιτούσης ενός και ήμισιως έτους εργασίαν, διά το όποι-
ον οι έξωκοινοβουλευτικοί φρονούν ότι δέν άπαιτούνται περισσότε-
ρον από τέσσαρας μήνας.

ΠΕΡΟΝΑΣ

φου «Ελευθέρου Βήματος», εύχόμε-
νοι την ταχείαν επανάληψιν αυτού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ Ο ΦΟΡΘΣ ΤΩΝ ΔΙΟΠΡΟΒΑΤΩΝ

Προς τους κ. κ. Νομάρχας και
Υποδιοικητάς της περιφέρειας
της δικαιοδοσίας της Γεν. Διοική-
σεως Ηπείρου.

Δεδομένου ότι ο κυριώτερος πό-
ρος εις τάς περισσότερας κοινότητας
της περιφέρειας της ήμετέρας δικαιο-
δοσίας είναι ο κατά κεφαλήν μι-
κρών και μεγάλων ζώων βοσκόντων
εις κοινότητας γαίης και βεβαιωμέ-
τες, ότι τα πλείστα των κοινοτι-
κών συμβούλιων άδιφφρούσι, δια
την επιβολήν του φόρου αυτού και
ούτω αι κοινότητες έχουσι περιελ-
θθ εις μαρασμώδη κατάστασιν, έχο-
μεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν ύ-
μās, όπως μετά επισταμένην εξακρί-
βωσιν προείνησιν την άτικατάστα-
σιν των προέδρων κοινότητων, και
κοινοτικών Συμβούλων, οίτινες συ-
στηματικώς άτιδρούν εις την οικο-
νομικήν ανάπτυξιν των Κοινοτών
αυτών, άρ' ή: εξακρίβη ή εκτίε-
σις έργων κοινωφελών και διά κοινω-
τικήν άδοκίμειν, ής στερείται ή
Ηπείρος.

Επί τη: εκ έ έσεως των τελευταί-
ων σχετικών διαταγών ήμων και
του επί των Εσωτερικών ύπουργεί-
ου, θέλομεν επιμείναι και παρακα-
λέσωμεν, όπως επιμαλθώτε διά την
εκτέλεσιν των διατάξεων του Ν. 2074
του 1920 «περί των εν ταίς
Νέαις Χώραις κοινοτικών γαίω»
ως έροποποιήθησαν και συνεπλη-
ρώθησαν. Ανάγκη, ίσα δικαιώμα-
τα έκτατος των δημοτών να έχη ή
πί των κοινοτικών εκτάσεων, διά την
άπόλαυσιν δε μεγαλειτέρων δικαιο-
μάτων, προς άσύν. δικαίω. παρ-
αίτων να εξακρίβη αυτά και ούτω
επιτυγχάνεται ή άπόκτησις κοινω-
φελών έργων. Επίσης άνάγκη να
χρησιμοποιηθώσι πάσαι αι φορολο-
γικαί πηγαι διά τους έκτεθέντας εις
προηγούμενας διατάξεις ήμων λό-
γους.

Ο άναπληρωτής Γεν. Διοική-
του Ηπείρου

Χ. Αποστολόπουλος

ΠΡΟΣ
την σεβαστήν διεύθυνσιν
της Εταιρείας «Χεστλέ»
Πάτρας

Κύριοι,

Από της παρουσίας μου έκφορτώ ήμίν
τάς θεματάς εύχαριστίας μου, διά το ά-
ριον πολιτείες και άξίας άγορεύον ά-
ρολόγιον της χειρός, όπερ μοι ένεχέθη-
σαν οί ένταύθα άντιπρόσωποι ήμων κ.
κ. Αδελφοί Τριανταφύλλον, ως δώρον
επιτυχίας μου έν τώ διαγωνισμώ της
θανμασίας, έκτείνης και λίαν θρησκευτικής
Ελβετικής σοκολάτας της ήμετέρας Ε-
ταιρίας Νεστλέ.

Διατελώ μεθ' έπολήψεως
Πέτρος Πορφύρης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Αρ. Πρωτ. 2723

Ο Αηξίαρχος Ιωαν-
νιτών

Από 1ης Ιανουαρίου 1925 έ-
τέθη έν εφαρμογή έν τώ Δήμω
Ιωαννιτών ο Νόμος 2430 «πε-
ρί ληξιαρχικών πράξεων».Το τοι-
ούτον ανακοινώσαμεν διά της ύπ'
αριθ. 1 έ. έ. έγκυκλίου ήμων.Τα
γεγονότα γεννήσεων, βαπτίσεων,
γάμων δηλούνται ήμίν έντός τε-
ταγμένης δεκαήμερου προθεσί-
ας, ένφ τα των θανάτων τοιαύ-
τα έντός είκοσι τεταγμένου Δήλωσις
γίνεται και διά γεγονότα διαζυ-
γίων, υιοθεσιών και νομιμοποιή-
σεων.Τάς παραλείποναι να δη-
λώσονται και οι προηλθον εις γνώ-
σιν αυτών ή υποχρεώσις, τά έ-
πισυμβάντο αυτοίς γεγονότα και
ώσεκ τούτου υποχρεούται τάς
ύπ' του αυτού Νόμου προβλε-
πομένας συνεπειάς.Πόδε απο-
φυγήν της καθήμενής παρα-
τηρουμένης άδρανείας εκ ή-
ρους τινών των υποχρεών, παρ-
ακαλούμεν πάντας όπως έπι-
στήσωσι την προσοχήν των, έ-
πί των ρητών διατάξεων του Νό-
μου 2430 συμμορφούμενοι προς
αυτάς.

Ιωάννινα 3 Ιουλίου 1925

Ο Αηξίαρχος
Ν. Λεκάνας

Τύπος «ΗΠΕΙΡΟΥ»